

ר.ב. הוא קורא אליהם: „אל תסרבו לפקודה לפנות אותנו, רק תאמרו למפקד שאתם לא מסוגלים לכך.“ ולרגע, נדמה כי אכן כך יעשו החיילים.

משך מחצית שעת נאאמו של חנו, לא זע אף שריר בפניו של ע. כאשר מסיים חנו את נאומו, אפשר לחתוך את האוויר בסכין. דומה כי החיילים מהופנטים. ע. קם, מתייצב מולם ומול המתנחלים בעמידה צבאית טיפוסית, כשידיו על מותניו, ואומר מיספר מישפטים קצרים וברורים: „מי ששמע אותי בשיחות פרטיות, יודע מה דיעותי האישיות בעניין זה. אבל פקודה היא פקודה, ואני אפנה אתכם ויהימה.“

החיילים מתעוררים, כאילו מחלום. ההוראה ניתנת, והם מסתערים על המתנחלים אשר מתארגנים מיד בגוש עצום של ידיים ורגליים שלובות ומצומדות.

אולם לא רק צוערי קורס הקצינים עייפים גם המתנחלים כך, הפיגוי, הפעם, קל יותר מאשר זה של אנשי הרב לורנגר. חנו פורת קורא לעבר החיילים הקרובים אליו: „תבכו, אבל אל תפנו אותנו. תבכו!“ קודם-לכן התצלל בפני החיילים, על הקריאת „נאצים!“ שהושמעו לעברם „בעידנא דריתחא.“

יום שישי 11.11, שעה 15.00

ע. מודיע בקשר: „הפיגוי הושר“

מארצות-הברית, גידי, נלחמת בקרב-מגע עם חיילים אשר דלקה אחריה בהרים ולכדה אותה. י לנסות למנוע מהם להרים אותה ולשאתה ז הלחמת אבודה כנגד החיילים. בתמונה בכל כוחה, ברגלי החיילים שבאו לעקור אותה אחזת בציפורנה בקרקע ומנסה להיאחז בה.

ליים כאנאם

לאה הירש, בלונדית ירושלמית בת 17, היתה מראשי המסיתות נגד החיילים, קראה לעברם „נאצים!“ ונכנסה להיסטריה בעת פיגוי קבוצתו של הרב לוינגר בוואדי קלט. מימין: לאה מסתרקת ומתייפה לקראת הפיגוי, ולמעלה נלחמת בחייל האוחז ברועה מנסה להרגיעה, לאחר שנכנסה להיסטריה. התנפלה לאה על החיילים, בעטה ושרטה אותם בלי הבחנה.

נחלים בתוך מטעי-בנוגות בפאתי יריחו, חלקם מפונה בכוח, וחלקם מצליח להימלט בהרים.

לסגן-האלוף המפנה, כמו לכל האחרים, ברור כי קבוצה זו מסמלת את מה שעומד לקרות בשבועות הקרובים: מילחמת יהודים ביהודים, מילחמת חיילי-צה"ל, במתנחלים.

השמירה והפיגוי ניתנת חופשית-שבת. ב"שבת, המתנחלים הדתיים יישבו בבית.

יום ראשון 13.10, שעה 12.00

מסוק-סיוור של צה"ל מגלה קבוצת מת-

לם.“ מסוק נוחת על הרכס, ליד האור טובוסים שאליהם נישאו המתנחלים בזרועות החיילים אשר חולצותיהם ספוגות יזעה.

יחידה של מיטרה-צבאית שהגיעה לחניון האוטובוסים, בראשות קצין עבי-בשר בדרגת סגן, אינה משלימה עם העובדה שדווקא היא איחרת את המילחמה, והסגן דוחף את המתנחלים לתוך האוטובוס. ע. ששמר על קור-רוחו משך כל ה-מיבצע, נשבר, צועק ומקלל לכל עבר. מחסומי הדרכים המרבילות ליריחו, הוסרו. למאות החיילים אשר השתתפו במיבצע

מי משם פונתה שעות אחדות קודם-לכן ההת-ת של הרב לוינגר. כולם משתרעים על הארץ, מן הדרך. חנו פורת — צעיר, שיער קצר, פנים ומעוררי-אמון — מבקש מע. רשות לשאת בפני המתנחלים. ברור כי הוא יכוון את דווקא אל החיילים.

„תבכו, תבכו!“

מן מפפר להם על עלילות-הנבואה של עם ישראל, החל מרבי עקיבא, דרך עולי הגרדום ועד מי מילחמת יום-הכיפורים. החיילים מאויגים בקשב

„אל תיגעו בי“ קוראה מתנחלת צעירה ליד אחד המחסומים של צה"ל בשומרון. המתנחלת, ששוטפת על ההרים, הסנירה עצמה ליחידת חיילים, שהתפלגה לשתיים ונתנה לח לעבור ללא נגיעה בה.